

Végelbocsátó Levél

Ez apai nagyapám elbocsátó levele a magyar királyi honvédségből. Apai nagyapám, Molnár Farkas Vilmos 1869-ben született Veszprémben mint Weisz Wolf Vilmos. Apja Weisz Sámuel szabósegéd volt, anyja Weisz Sámuelné, aki 1938-ban született Pápán, leánykori neve Müller Mária volt. A nagyapám szüleiről semmit nem tudok. A nagymamám szüleiről sem sokat tudok, csak benne van egy dokumentumban, hogy az apját Müller Farkasnak hívták, az anyját pedig Gerstl Nettinek. A nagyapa fiatalkoráról nem tudok sokat. Azt is csak az iratokból, hogy 1884 és 1887 között Pápán Kohn Ignác sütő és cukrásznál volt tanonc, és közben elvégezte a pápai ipariskolát. Aztán 12 év 3 hónapig szolgált a magyar királyi 17. honvéd gyalogezredben, mint honvéd, és mivel 'becsületesen' szolgált, jogosult volt a 'jubileumi emlékérem' viselésére. Ez a katonaságtól 1911-ben kapott alábbi végelbocsátó levélben olvasható: VÉGELBOCSÁTÓ LEVÉL Molnár Vilmos 1869-ik évben Veszprém városban, Veszprém városi járásban, Veszprém vármegyében, Magyarországon született izraelita vallású pék a honvédségben és pedig a m. kir. 17-ik honvéd gyalog ezredben 12 évig 3 hónapig mint honvéd becsületesen szolgált. Nevezett a következő kitüntetések, jelvények és érmek viselésére jogosult: jubileumi emlékérem. Miután a törvényes szolgálati és népfelkelési kötelezettségének teljesen megfelelt, a fegyveres erő kötelékéből ezennel elbocsátatik és részére ezen okmány, a véderőről szóló 1889. évi VI. törvénycikknek 52. §-a, valamint a népfelkelésről szóló 1886. évi XX. törvénycikk 2. §-a értelmében kiadatik. Kelt Veszprém, 1911-ik évi december hó 31-én.